نامونې

ژوي

د کوښنیانو او تنکیو ځوانانو له پاره

لیکوال:

ډاکټر مهندس حشمت الله اتمر

میاشت – مرغومی/ کال- ۱۴۰۲

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیکي پوهه:

سرلیک: نامنوني ژوي
لیکوال: ډاکټر مهندس حشمت الله ,, اتمر ،،
اېډېټور:
طراح او ډیزان: ډاکټر مهندس حشمت الله ,, اتمر ،،
خپرندوی:
چاپشمېر: ۱۰۰
چاپ نېټه: مرغومي میاشت / کال ۱۴۰۲
ګرځنده اړیکه: +۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸
برېښنالیک: atmar_hashmatullah@yahoo.com

د چاپ حقوق له لیکوال او خپرندوی سره خوندي دي، بې اخځ ښوونې ترې د ګټې اخیستنې اجازه نه شته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لړلیک

سرلیک **چوپړی**

پخښنتی	۱
بسم الله الرحمن الرحيم	۲
ليکي پوهه:	۳
لړلیک	٤
ننتوزې	٥
د یادښتونو له پاره:	۷
نامنونې کبلی	۸
نامنونی سوی	۳۱
نامنونې پیشو	٤٥
نامنونی کوکری	٦٤
نامنونی پړانګوری	۸۰
اخځوک	۱۰۹
د چاپ شويو کتابونو لېست	۱۱۰
د چاپ لاندې کتابونو لېست	۱۱۳
د امکان او وخت په صورت کې	۱۱٤
څتې پخښنتی	۱۱٥

(c) ketabton.com: The Digital Library

ننتوزې

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ إجْلَالًا لِقُدْرَتِهِ، وَ لَا إلَهَ إلَّا اللَّهُ خُضُوعاً لِعِزَّتِهِ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍوَآلِهِ .

بې پايه ستاينه او بې حده مننه، د هغه سپېڅلي ذات نه چې د وجود مانۍ او کاينات يې د انساني وجود د تکامل او د انسان له پاره د خپل سپېڅلي ذات او عبادت د حقيقت له پېژندلو پرته جوړ کړل. هغه د ذات پوهه، عالي، لوړ او ښکلي نومونه دي، او کائناتو د پيدايښت يوه حتمي لامل دی. عظمت، د ټولې نړۍ موجوديت، د ناڅاپه څخه راوتل، حق د رسيدو جوهر په يوه والي کې د اعتراف، تباهۍ او بې وسۍ يوه له لوړو وسيلو څخه ده.

ګرانو لوستونکو!

دا ځل مې و غوښتل چې پنځه داستانونه د کوښنيانو او تنکيو ځوانانو له پاره و ليکم ځکه زما د کتابونو مېنه وال يوازې انجينران نه دي او نه بايد اوسي، نو ځکه غواړم ورځ په ورځ د خپلو ليکونو کې توپير راوړم چې د هرې ځانګې مېنه وال په کې ډېر شي، دا کار به ما دېته اړ کړې چې ليکنې مې توپير و لري او هم به مې مينه وال ډېر شي.

پاکه ربه!

زموږ له پاره خپله لاره بې ستونزې کړه، تر څو موږ له تا پرته بل څوک و نه وينو او نه يې پېژنو. زموږ سره مرسته و کړه تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځو مو په وجود کې د غرور نخښه پاتې نه شي او د اسلام د دين له سپېڅلو بنده ګانو څخه مو و بولې.

يادونه:

د نظر ټولو خاوندانو او هغه ځوک چې دا کتاب لولي په ډېر درنښت هېله کيږي چې خپلې غوښتنې او وړانديزونه د دې کتاب د بيا کتنې له پاره زما سره شريکه کړئ.

Whatsapp: ٠٠٩٣٧٩٩٣٧٦٩٩٨

په در نښت
ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

د يادښتونو له پاره:

۱- ....

۲- ....

۳- ....

۴- ....

۵- ....

۶- ....

۷- ....

۸- ....

۹- ....

۱۰- ....

(c) ketabton.com: The Digital Library

نامنوني كبلى

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

افغانان د ښکارسره ډیره مینه لري.
دوی د ژویو او الوتونکو ښکار کوي.
په هېواد کې ښکار منع دی.
مراد هم له ښکار سره مینه درلوده؛
یوه ورځ مراد له خپلو ملګرو سره ښکار ته لاړ، او د ښکار ټوپک یې هم له ځانه سره واخیست.
هغه پوهېده چې د کړکومي (لومې، تلکې یا دام) په مرسته ښکار کولای شي.
مراد او ملګرو یې له ځانه سره یوه اندازه خواړه او اوبه واخیستې او په ګډه سره د زرغونې (شنې) دښتې خوا ته روان شوو.
دا دښته د لوړو غرونو څنګ ته موقعیت درلود، د غره په مینځ کې د سپېڅلو (پاکو) اوبو یوه چینه وه چې ژویو او الوتونکو به ترې اوبه څښلې.
ځینې وختونه ښپانه هم د اوبو څښلو او خپلو رمو ته د اوبو ورکولو له پاره کاروي.
دوی د چینې په لور حرکت وکړ.
د مراد ملګرو وپوښتل:
آیا پوهیږئ چې هوسۍ چیرته راځي؟
هغه ځواب ورکړ:
هو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی د سهار او ماښام شاوخوا د اوبو څښلو له پاره چینې ته راځي.
موږ باید چینې ته نږدې شو.
دوی چینې خواته لاړل.
درې ګړۍ وروسته، دوی چینې ته ورسېدل.
هوا ګرمه وه.
دوی ستړي او تږي وو.
مراد چینې ته نږدې شو او خپل بوټان یې له پښو نه را و وېستل او چینې لښتي ته ګډ شو.
د چینې اوبه ډېرې سړې وې
هغه خپل ملګري را وبلل او ویې ویل:
راشئ، څومره سړې او پاکې اوبه دي!
د مراد ملګري هم لښتي ته ګډ شوو.
دوی د چینې اوبه څخه وڅښل.
وروسته دوی د لښتي څخه و وتل.
دوی خپل څادر د چینې تر څنګ کې اوار(خپور) کړ.
دوی د غرمې ډوډۍ په خپل کوچني څادر کې کېښوده او په خوړو یې پیل کړ.
وروسته یې ختینه کوزه د چینې اوبو نه ډکه کړه او سړې اوبه یې وڅښلې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی د چینې څخه لږ لیرې لاړل او د غره په یوه لوړه برخه کې پر ډبره کښیناستل، چیرې چې چینه ښه لیدل کېده.
دوی چینې ته کتل.
یوه ګړی تېره شوه
لمر په لوېدو پیل کړ.
په همدې وخت کې یوه هوسې له خپل کبلی سره د اوبو څښلو له پاره چینې ته راغله.
مراد غوښتل چې پر هوسۍ ډز و کړی، خو ملګرو یې مخه ونیوله او ویې وېل:
ډز، مه کوه، هغه کبلۍ لري.
ګوره!
هغه څومره ښکلې (ښایسته) ده.
مراد و ویل:
هو!
پوهه شوم!
دا په ریښتیا هم ښکلې ده.
ما هیڅکله دا ډول کبلۍ نه دی لیدلی.
یوه ملګري یې و ویل:
ایا موږ نشو کولی دا ونیسو او کور ته یې یوسو؟
مراد چې په دې برخه کې سړې تودې (د ژوند پوخوالی یا تجربې) درلودې و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه!
امکان نه لري.
کبلۍ ډیر کوچنی دی چې لاهم په سمه توګه منډه نه شي کولای.
ملګرو یې و ویل:
راځئ چې منډه کړو او ویې نیسو.
مراد و ویل:
نه!
تاسو باید د ماښام ډوډۍ ته انتظار(صبر) وکړئ،
موږ به یې څار(تعقیب) کړو او وبه یې نیسو.
په منډو سره، موږ نشو کولی هغه ترلاسه کړو.
ځکه چې هر څومره کوچنی هم وي، بیا هم کولی شي زموږ په پرتله ګړندی وګرځي.
هوسې له خپل کبلۍ سره د خپل کور په لور روان شو.
مراد او د هغه ملګرو، پریکړه وکړه چې دوی و څاري (تعقیب کړي).
دوی ورو، ورو خپل کور ته نږدې شول.
مراد او ملګري یې هم په لټه کې وو.
د دوی کور په لوړ ځای کې وو.
مراد او ملګري یې نه شوای کولای هغوی ښه وڅاري،
ځکه وبرېدل چې په لاره کې یې کوم ژوی لکه:
لیوه، پړانګ او یا زمری نه وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی د شپې تېرولو له پاره یوه مناسب ځای وموند او پرېکړه یې وکړه چې هلته شپه تېره کړي، سهار بیا چینې ته ولاړ شي چې کبلۍ ونیسي او کور ته یې بوځي.
دوی په سوچ کې ویده شوو.
سهار شو.
هوسۍ ، کبلي ته و ویل:
نن زما سره چینې ته مه ځه.
ځکه چې پرون یو شمېر خلکو زموږ ښار کاوه.
ته نشۍ کولی ګړندي منډې و وهۍ او له دوی ښخه ځان خلاص کړۍ، زه هم ستا سره کومه مرسته نشم کولی.
ګوره!
لږ پورته لاړ شه او ډېرې ښټ ته نږدې کښېنه، تر څو خلک تا ونه ویني.
دوی به تا ونیسي.
هغه و ویل:
زه وږی یم.
مور یې شیدې ورکړې او ویې پوښتل:
موړ شوې؟
هغه و ویل :
هو!
زه موړ شوم.
مننه مورې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور يې بيا و ويل:
ستا په شاوخوا کې ښکلي او تازه وابنه شتون لري.
ته کولی شئ لږ څه وخورئ!
ډیر مه خوره، ځکه چې دا به ستا معدې ته زيان و رسوي.
هغه و ويل:
دا سمه ده، مورجانې.
دوی د خبرو په منځ کې وو، چې ناڅاپه يې د مور سترګې
په مراد باندې واوښتې، چې دوی ته يې کتل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور يې خپله خوله د ماشوم غوږ ته نيږدې کېښوده او په نرمۍ يې و ويل:

هغه ده!

ګوره!

زموږ اړخ ته ښه ښکاري؟

مور يې بيا و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما بچیه!
انسانانو موږ لیدلي یو او موږ په ډیر احتیاط سره څاري (تعقیبوي).
له دې ځایه مه خوریږه!
زه لاندی ځم، لږ واښه خورم.
بیا به وروسته له چینې څخه اوبه وڅښم او ژر به بېرته راشم.
کبلۍ و ویل:
سمه ده، مور جانې!
ژر راشه، زه یوازې یم.
زه د انسانانو او نورو ژویو(حیواناتو) څخه وېرېږم.
مور یې و ویل:
سمه ده، زه ځم، مګر ته خپل ځان ته پام کوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کبلۍ و ویل:
زه پوهیږم، مورې!
زه هم ستا په شان هوښیار یم.
مور یې و ویل:
هو!
مګر ته لاهم کوچنۍ یې؟
کبلۍ وخندل او ویې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمه ده مورې!
زه به تر هغه لرې نه ځم تر څو چې ته دلته را نه شې.

وروسته يې مور ښکل کړ او ويې ويل:
الله دی وساته!
کبلۍ په خندا شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور يې د وابنو خوړلو له پاره بنکته شوه، په لاره کې د نورو هوسيو سره يو ځای شوه او په غورو(قصو) يی پيل کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

هم يې غوږې (قصی) کولې او هم يې تنکي وابنه خوړل.

د کبلۍ وخت نه تېرېده او نه ورته خوب ورته.
هغه دلته او هلته وکتل، مګر هيڅ يې ونه ليدل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته هغه پاڅېد، چې انسانان و ويني چې هغه ته نږدې دي او که نه؟
هغه، انسانان ونه ليدل.
ځکه چې بېرته چيني ته ستون شوی وو.
وروسته يو څه پورته وخت او د يوې کوچنۍ غونډۍ سر ته پورته شو.
هغه هرې خوا ته وکتل او هيڅ يې ونه ليدل.
ناڅاپه يې سترګې د هوسيو په رمې ولګېدې چې دښته کې په څړځايونو او لوبو بوخت وو.
دوی يو د بل تر شا منډې وهلې، په حقيقت کې دوی لوبه (تمرين، مشق) کوه چې څنګه دوی کولی شي په خپله چټکه (تيز) منډه له دښمنه ځان وژغوري او دښمن و نه توانېږي دوی ونيسي.
دا ډول لوبې (تمرينونه) د تجربه لرونکو هوسۍ له خوا لارښوونه کيږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

وروسته ځوان هوسۍ د کوچني هوسيو له پاره تمرين وکړی، ترڅو هوسۍ خپل دوست او دښمن وپېژني، څنګه له دښمن څخه ځان وژغوري او له نورو سره مرسته (همکاري) وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کبلۍ بېرته خپل ځای ته راغی او له هغه ځایه یې هر لوري ته وکتل، خو د انسانانو کومه نښه نه وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څو ساعته تېر شو او مور يې بېرته راستانه شوه.
د مور په ليدلو ډېر خوشحاله شو او ورته يې و ويل:
ما هري خوا ته وکتل او په دښته کې مې ته ولیدې چې له
نورو هوسيو سره دي زرغون (شنه) واښه خوړل.
مور يې و ويل:
هو!
وروسته يې مور و پوښتل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

انسانان دي نه دي ليدلي؟
هغه ځواب ورکړ:
نه!
ځکه چې زه ستا له تګ وروسته يو لوړ ځای ته لاړم، چيرې چې انسانان او نور ژوي (حيوانات) نشي کولی پورته شي.
مور يې ډېره خوشحاله شوه او ژمنه يې وکړه، چې سبا به يې له ځانه سره دښتې ته بوځي، ځکه چې نږدې زرغون (شنه) بوټي او واښه له منځه ځي.

دوی بايد بلې خوا ته لاړ شي، ترڅو نور او ډېر خواړه ومومي.
مور يې هغه ځای پرېښود چې مراد د شپې په تياره کې ليدلی و او سهار بل ځای ته ولاړل چې د هوسيو له رمې سره سفر وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

د لارې په اوږدو کې کبلۍ خپلې مور ته و ویل:

اف!

څومره لاره اوږده ده!

پښې مې په درد شوې.

مور یې و ویل:

سخته نه ده، ته به ژر عادت کړې.

راځه راپسې!

د پښو درد به دې ښه شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

هغوي لږ څه مخ ته لاړل او د لارې په اوږدو کې موريې خپل پروسږنی (پروسکلنی) زوی ولید، او پر هغه يې غږ کړ:

راشه!

خپل کوشني ورور سره دې و پېژنه (معرفي شه)!

هغه ودرېد او خپل کوشني ورور سره پېژند وکړ او خوښ (خوشحاله) شو.

هغوی په کیسه کې بوخت و چی د هوسيو رمه يې ولیده، رمه دوی خوا ته د راتګ په حال کی وه، هوسۍ د خپلو دواړو زامنو سره رمې ته ګډ شول او د سفر لوري ته روان شوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

مراد له خپلو ملګرو سره چينې ته نږدې د کبلۍ په انتظار و.
هوسۍ له خپل کبلۍ سره چينې ته نه وه راغلی.
مراد او ملګري يې ډېر وږي او ستړي وو.
دوی له ځانه سره و ويل:
دا زموږ له پاره بې ګټې ده، چې دلته اوسو.
ځکه چې هوسۍ او نور وحشي ځناور تل په حرکت کې وي، ښه او غوره ځايونه لټوي، څو ورځې او شپې هلته تېروي او بيا حرکت کوي.
په همدې حال کې د مراد يوه ملګري و ويل:
هغه ده!
ګوره!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هوسيو رمه، په دښته کې حرکت کوي او ورو، ورو له دغه ځای څخه لرې ځي.
د کوشنيو رمو په منځ کې، کبلي هم ليدل کېږي، ښايي هغه کبلۍ هم په رمه کې وي.
هغه ډېر ګړندی (تيز) او هوښيار و.
مراد و ويل:
ښايي سږ کال مو وخت (فرصت) له لاسه ورکړی وي، ښه ده چې همدا اوس بېرته کور ته لاړ شو او د راتلونکي کال پسرلي ته په همدې وخت کې راشو، کېدای شي د هوسې ښکلی کبلۍ ونيسو او کور ته يې يوسو.
دوی ډېر غمجن شول او خالي لاس د کور په لور روان شول، څو ګړی (ساعته) وروسته خپلو کورونو ته ورسېدل، يوه له بل نه خدای پا ماني واخيسته او ټول خپلو کورونو ته لاړل.
څوک چې د مور او پلار دعا واخلي، د هغه دين او دنيا به يې د ګلونو په منځ کې وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

نامنونی سوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

زهرا یو سپین سوی درلود.
هغې ته دا سوی ، د ترور(تورې) له خوا د هغې د زوکړې په ورځ (سالګره) ورکړل شوی و.
زهرا سوی ته ژېړې ګازرې (زردکې) او زرغون (شنه) وابښه ورکول او کله، کله به یې په زنګون کېناو او کیسې به یې ورسره کولې.
سوی ډېر نامنونی و، د زهرا له زنګون څخه به یې ځان په ځمکه غورځاوه او دلته او هلته به یې منډې کولې.
زهرا یوه خور رونه (خواهر خوانده) درلوده، د هغې نوم زهره وه.
هغه د دوی د کور ترڅنګ ژوند کوه، په دې مانا (معنی) چې دوی ګاونډیان وو.
زهرې یوه کوکری درلود، د هغې کوکری هم نامنونی و.
یوه ورځ زهره د خپلې ملګرې کور ته لاړه، د هغې کوکری هم ور سره و.
سوی کوکری ولید، ور نږدې شو او له هغه څخه یې وغوښتل چې ور سره ملګری شي.
کوکري ومنله.
زهرا او زهره په غولي (حویلی) کې د نانځکو کېنولو لوبې پیل کړې.
سوی له کوکري څخه وغوښتل چې له هغه سره کور ته لاړ شي او هلته لوبې وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

کوکري بلنه ومنله او د سوی سره د هغه کور ته لاړ.
د سوی کور مخې ته ګازرې وې.
سوی کوکري ته بلنه ورکړه چې ګازرې وخورئ ، سوی لومړی د ګازرو پاڼې وخوړې، بیا یې کوکري ته و ویل: اوس ته کولی شئ ګازرې وخورئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی لړ ګازرې وخوړې.
وروسته سوی و ویل:
راځه لوبي وکړو!
کوکري و ویل :
موږ څه لوبه وکړو؟
سوی و ویل:
د سترګو پټول.
کوکري و ویل:
دا څه ډول لوبه ده؟
سوی و ویل:
یوه ساده او د ماشومانو لوبه؛
کوکري و ویل:
لومړی ته ماته د لوبې کولو څرنګوالی وښیه، بیا مونږ یوځای لوبه کوو.
سوی، لوبه پیل کړه او ویې ویل:
ته خپلې سترګې پټې کړه، زه به ځان چیرې پټ کړم، بیا به وروسته تا ته غږ کړم، کله چې زه دې و موندم،دا مانا چې تا لوبه وګټه.
وروسته به زه سترګې پټې کړم او تا به پیدا کوم، کله چې ته مې پیدا کړې، دا مانا چې لوبه ما وګټه، همدا راز به لوبې ته دوام ور کوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی د څو د کیکو(دقیقو) له پاره همداسې لوبه وکړه، بیا کوکري و ویل:
راځئ چې لوبه بدله کړو او نوې لوبه وکړو.
سوی و ویل:
کومه لوبه وکړو؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوکري و ويل:
منډی او ټينګول.
سوی و منله.
کوکري و ويل:
ته منډه کړه، زه به دې ونيسم، وروسته به زه منډه کړم، ته به مې ونيسې.
سوی ومنله او په منډه يې پيل کړ، سوی په مخ کې او کوکري ورپسې منډې وهلې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی د لویې ګازرې شاوخوا منډې وهلې.
له یوې ګازرې څخه بلې ګازرې ته.
دې لوبې څو ګړۍ (ساعته) دوام وکړ، دواړه ډېر ستومانه شول، کوکرې ونه توانېد چې د لوبې د ګټلو له پاره سوی و نیسي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خلکو په وینا، سوی په لوبه کې خورا ګړندی دی او په چټکۍ سره منډې کوي. لوبې دوام وکړ او کوکری ونه شو کړای چې سوی و نیسي.
سوی په ډبرو کې منډه کړه، پښه یې په ډبره ولګېده او لړ. ټپي شو.
هغه خپل کور ته لاړ او د کور په کونج کې کښېناست.
کوکري و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه شوي دي؟
زموږ لوبه منډی وې، نه پېښېدل؟
سوی ځواب ور کړ:
زما پښه په ډبره ولګېده او ټپي شوه.
اوس درد کوي.
کله چې پښه مې ښه شي، زه به راشم او لوبه به بیا پیل کړم.
یو څه وخت تېر شو.
زهرې پریکړه وکړه چې کور ته لاړه شي.
د هغه کوکری نه لیدل کېده.
هغې کوکري ته غږ کړ.
کوکری راغی.
زهرې وپوښتل:
چیرته وې؟
کوکري و ویل:
ما له سوی سره لوبې کولې.
هغه وخت زهرا وپوښتل:
سوی څه شوه؟
کوکري و ویل:
موږ لوبې کولې، د سوی پښه په ډبره ولګېده او لږ ټپي شو.
زهره په غوسه شوه او ویې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته د سوی ځخه هم لوی يې، تا بايد د هغه پښه نه وای ټپي کړې!
کوکري و ويل:
نه!
مونږ لوبې کولې، چې ناڅاپه يې پښه په ډبره ولګېده او هغه ولوېد.
زهرې وپوښتل:
اوس چيرته دی؟
کوکري ځواب ورکړ:
هغه په خپل کور کې دی.
زهرا زهرې ته و ويل:
مخکې شه!
راځئ چې دواړه د هغه سره مرسته وکړو.
کوکري و ويل:
زه هم ځم.
زهرې و ويل:
نه!
ته دلته پاتې شه،
زه او زهرا به لاړ شو او د هغه سره به مرسته و کړو.
کوکری هلته ناست و او انتظار يې کاوه تر څو چې زهره راشي.
زهره او زهرا د سوی کور ته لاړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زهرا سوی ته غږ کړ.
سوی په سختۍ سره له کوره و وت.
پښه یې ټپي وه.
زهرا زهرې ته و ویل:
ته دلته پاتې شه، زه به کور ته لاړه شم او د لومړنیو مرستو کڅوړه به راوړم، او مونږ دواړه به ټپی پښه به پاکه او بیا به یې کلکه وتړو.
زهرې ومنله او د سوی سره نږدې پاتې شوه.
زهرا په چټکۍ سره لاړه او د لومړنیو مرستو کڅوړه یې راوړه، بیا دواړو د سوی پښه سپیڅلې (پاکه) کړه او بیا یې وتړله.
زهرا سوی ته و ویل:
اوس په خپل کور کې لږ آرام کړه.
زه به راشم او تا ته به یو څه خواړه راوړم کوم چې ستا خوښیږي.
سوی خپل کور ته د ننه شو او غلی کښیناست.
وروسته زهرې، زهرا ته و ویل:
دا ښه کار و نشو، که د هغه پښه ماته شوې وای، موږ به څه کول؟
زهرا و ویل:
هو!
دا ښه ده چې ډیر ټپي شوی نه دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا زهرې له زهرا نه د کوره وتلو اجازه وغوښته.
زهرا ومنله.
زهرې خپل کوکرې ته و ویل:
لاړ شه!
له سویه بخښنه و غواړه !
تا د هغه شاته منډه وهلې، ځکه پښه یې ټپي شوې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

كوكري ومنله او د سوی كور خوا ته لاړ، د سوی كور مخ ته ودريد او له هغه نه يې بخښنه وغوښته.
سوی بخښنه وكړه او ويې ويل:
زه هم يو څه ملامت يم، ځكه چې ما ګړندی منډه كړه او پام مې و نه كړ، نو زما پښه په ډبره ولګېده او ټپي شوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زهرا او زهرې کوکرې او سوی ته و ویل:
تاسو باید ژمنه وکړئ چې په راتلونکي کې به د خپلې لوبې سره محتاط اوسئ، که نه نو مور به تاسو ته اجازه درنکړو چې یوځای لوبه وکړئ.
کوکرې او سوی ژمنه وکړه چې په راتلونکي کې به د لوبې په وخت کې محتاط وي او په چټکۍ سره منډې نه وهي.
په دې وخت کې د زهرې مور غږ کړ.
زهرې!
زهرې!
ته چیرې یې؟
ژر راشه!
د غرمې ډوډۍ تیاره ده.
هغې و ویل:
دا ده مورې، زه دلته یم.
زهرې د زهرا سره خدای پاماني وکړه او د خپل کوکرې سره کور ته لاړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نامنوني

پیشو

(c) ketabton.com: The Digital Library

قدوس يوه ژيړه پيشو درلوده.
هغې پنځه پيشونګري (بچيان) درلودل، ټول يې ژيړې او سپينې وې. دوی ډير کوچني وو چې مور يې له لاسه ور کړه.

هغې د تناره کوټې کې د ننه او د اوړو د کندو څنګ ته د ځان له پاره يو کور جوړ کړی و، هغه او د هغې بچيان په کې اوسيدل، او هلته به يې خپلو بچيانو ته شيدی ورکولې.

هغه به سهار وختي د غواګانو فارم ته تله، ترڅو له لوښو څخه شيدې وڅښي، په فارم کې به يې ساعتونه تېر کړل، چې د شيدو لوشلو په وخت کې به يې له لوښو څخه يوه څه شيدې توېدې او هغه به يې څښلې.

کله چې به يې شيدې وڅښلې نو کور ته به يې د بچيانو د شيدو ورکولو له پاره راتله، لومړی به يې بچيانو ته شيدې ورکولې، بيا به يې د موږکانو او مرغانو د نيولو په اړه خپلو پيشونګرو ته په زړه پورې لوبې ښوولې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې به هره ورځ، دا کار کوه تر څو ټول بچیان لوبه بنه زده کړي، په را تلونکي کې په ځان بسیا شي او د خوړو ترلاسه کولو له پاره په خپله کار وکړي.
ورو ورو، پړانګوری (بچیان) لوی شوو او سترګې یې خلاصې شوې.

ټول پیشونګړي، نامنوني وو، دلته او هلته به یې لوبې کولې.

ځینې وختونه به دوی سالون کوټې ته تلل او په څوکیو به یې نڅا او لوبه کوله.

هغوی د شیدو ښناک وو او هغه ډوډی یا خوراک یې نه خوړل کوم چې د قدوس په کور کې پخېدل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله، کله به یې یو د بل تر شا منډې وهلې، په وړو ونو به پورته کېدل او مرغان به یې ډارول.
دوی به هره ورځ د مرغيو نيولو هڅه کوله.

ځينې وختونه دوی به د کړکې څخه بنکته شوو او بيا به ونې ته پورته شوو.

يوه ورځ چې مور يې ډېره وږې وه، د غواګانو فارم ته لاړه، هلته يې د فارم د مسول انتظار کوه چې راشي او غواګانې ولوشئ.

هغه غواګانو ته نږدې شوه او د وابنو په وړاندې کېناسته او د فلزي ميلو(کټارو) لاندې کانکريټ ديوال ته يې تکيه وکړه.

غواګانو هم د پيشو بويول پيل کړ.

په همدې وخت کې د فارم مسول فارم ته ننوت او ويې ليدل چې پيشو د غواګانو له خوا څټل کيږي، د فارم مسول چې پخوا يې هيڅکله پيشو په فارم کې داسې نه وه ليدلې، ډېر په غوسه شو او هڅه يې وکړه چې پيشو له فارم څخه وباسي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پيشو چې د شيدو په خوړلو بلده شوې وه، هڅه وکړه چې له فارم نه، و نه وځي، خو د فارم مسول ډېر جدي و، چې پشک له فارم څخه وباسي او وروسته يې د غواګانو په شيدو لوشلو او ټولولو پيل کړې.

هغه سوچ (فکر) کوه چې پيشو کولی شي فارم ته ببلا ببل ناروغي ورسوي (انتقال کړي) اوغواګانې ناروغه کړي.

يوه غټه لښته يې راواخيسته او د پيشو په لور يې منډه کړه تر شا يې وغورځوله، تر څو له فارم څخه و وځئ.

پيشو چې وږي وه، نو د فارم له يوې خوا څخه بلې خوا ته منډې وهلې او نه يې غوښتل چې وږې يې له فارم څخه وباسئ.

کله، کله به يې د غواګانو په منځ کې راښکته کيده او کله به يې د فلزي کټارو ته پورته کېده او له فارمه د وتلوڅخه به يې ځان ژغوره.

د فارم مسول هوډ درلود تر څو پيشو ليرې کړي او وروسته د غواګانو د شيدې په لوشلو او ټولو پيل کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیشو، ځان د غواګانو په منځ کې پټ کړ، چې ناڅاپه (نا ببره) یوه غوا په غوسه شوه او د پیشو په سر یې په کلکه (زوره) د لغتی ګذار کړ، پیشو بې هوښه شوه.

د فارم مسول پیشو ته ورغی، ویې لیدل چې هغه بې هوښه ده، پیشو یې د لکۍ نه و نیوله او له فارم څخه یې و ویسته ، د فارم دروازه یې وتړله او پیشو یې د فارم د ودانۍ دیوال ته وغورځوه او په لښته یې چوخ کړه، هغې حرکت و نکړ بیا یې په لاس و خوزوه، خو پیشو حرکت نه کاوه، پوه شو چې پیشو خپل ژوند له لاسه ورکړی دی، مړه شوې ده.

وروسته یې پیشو د لکۍ نه واخیسته او د فارم دروازې ته څېرمه د کثافاتو لوی لوښي ته وغورځوه، ترڅو چې د ښاروالۍ مسولین یې له ښار څخه بهر، ټاکل شوي ځای ته و لیږدوی(انتقال کړي).

ساعتونه تېر شول، د پیشو هېڅ خبر نه و، د پیشو بچیان ډېر وږي شول او پخلنځي ته راغلل، د قدوس مېرمن، په پخلي بوخته وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیشونګري، د قدوس د ښځې شاوخوا ګرځېدل او میاو، میاو یې کول.

هغې د پیشونګرو له پاره یوه څه وچه ډوډۍ وغورځوله، خو پیشونګرو ډوډۍ ته پام ونه کړ او میاو میاو ته یې دوام و رکړ.

پیشونګري، ډېر وږي وو، د قدوس مېرمن په پخلنځي کې خپل کار پای ته ورساوه او خپل خاوند ته یې لوښي چمتو کړل چې له کار څخه کور ته راشي او د شپې ډوډۍ له خپل خاوند او زوی سره وخوري.

قدوس له کاره راستون شو او له حمام وروسته د اوسېدو کوټې (سالون) ته لاړ، مېرمن یې سلام ته راغله او پوښتنه یې وکړه:

د شپې ډوډۍ تیاره ده، کولی شم د خوړو له پاره یې راوړم؟
خاوند یې ځواب ورکړ:
هو!
راوړه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د قدوس میرمن پخلنځي ته لاړه او خواړه يې راوړل، پړانګورى د اوسيدو خونې ته راغلل او مياو، مياو ويل يې پيل کړل.
قدوس و پوښتل:

پيشونکري څنګه د اوسيدو خونې (سالون) ته راغلل او مياو مياو کوي.
ښځې يې ځواب ورکړ:
کيدى شي دوى وږي وي.
قدوس و پوښتل:
د هغه مور چيرته ده چې د دوى پالنه وکړئ؟
مېرمنې يې و ويل:
نن سهار نه ورکه شوې ده.
ميره يې اندېښمن شو او ويې ويل:
د دوى د خوړلو له پاره په غاب (قاب) کې يو څه خواړه راوړه.

مېرمنې يې يو څه خواړه راوړل او مخې ته يې کېښودل، دوى د خوراک خوا ته وکتل، بيا يې بوى کړل، خو ويې نه خوړل، ځکه دوى شيدې خوړونکي وو او تر دې دمه يې له خوړو سره عادت نه وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

د قدوس کورنۍ خپل خواړه وخوړل او پیشونګري یې د تناره کوټې ته و لیږدول (انتقال کړل) او د تناره کوټې دروازه یې وتړله، مګر د تناره د کوټې، پورتنۍ کړکۍ یې خلاصه پرېښوده تر څو پیشو د راتګ په وخت کې ترې ګټه پورته کړي.

قدوس سهار وختي له خوبه پاڅېد، لمړی یې اودس وکړ، بیا د تناره کوټې په لور حرکت وکړ، د پیشونګرو د میاو میاو غږونه، اورېدل کېدل.

د تناره کوټې دروازه یې خلاصه کړه او کوټې ته ننوت، هرې خوا یې وکتل، د پیشو هیڅ نښه ځرک نه لګېد. کله چې پیشونګرو قدوس ولید، نو و رپسې یې منډې کړې او میا میاو یې و ویل.

قدوس پوه شو چې:
پیشو نه شته، که نه هغه به کور ته راغلی وی، وروسته یې لمونځ وکړ، بیا یې خپله ښځه د لمانځه له پاره ویښه کړه.

وخت تېر شو او د سهار چای تیار شو، دوی د سهار چای وڅښل او قدوس په خپل ورځني کار په سې روان شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې د کار ځای ته ورسېد، نو لومړی یې خپلو ملګرو ته کیسه وکړه او ملګرو یې و ویل:
که تر ماښامه پیشو بېرته را نه غله، په هغې به څه بده پېښه شوې وي، یا ښایي مړه شوې وي.

قدوس ډېر خواښینی شو او له ځانه سره یې سوچ وکړ چې، نن شپه پیشو کورته را نه شی خامخا به پیشونګرو ته څه شیدې راوړي.

ورځ په سختۍ کې تېره شوه او کور ته د تلو وخت ورسېد، په ډېر خپګان د کور په لور روان شو او له ځان سره یې سوچ وکړ:
دپیشونګرو له پاره شیدې څنګه چمتو کړئ، په ورځ کې څو ځله او کوم ډول شیدې ورکړئ؟
په سوچ کې کور ته و رسېد، او دروازه یې و ټکوه.
زوی یې دروازه خلاصه کړه او سلام یې ورکړ،
قدوس ترې وپوښتل:
آیا پیشو موندل شوی ده؟
زوی یې و ویل:
نه!
پیشونګري میاو ماو کوي.
هغه کور ته ننوت .

(c) ketabton.com: The Digital Library

میرمن یې ګرم چای راوړ او ښه راغلاست یې ورته و ویل.
قدوس مننه وکړه.
بیا یې د پیشونګرو لویولو(غټولو) خبره یې پیل کړه،
ښځې یې ځواب ورکړ:
دا غوره ده، چې بازار ته لاړ شئ او د غوا شیدې واخلئ!
خاوند یې و پوښتل:
ته به دوی ته څنګه شیدې ورکړئ؟
ښځې یې ځواب ورکړ:
ما د کلبي د شیدو لوښی (شیر چوشک) په سم ځای کې ساتلی دی، تر څو چې ته راځئ، موږ به یې وموږو او پاک به یې ومینځو.

زه به یې د وزګارتیا (بې کارۍ) په وخت کې هغوي ته شیدی ورکړم، کلبي به هم زما سره مرسته وکړئ، ځکه چې هغه د پیشونګرو سره مینه لري.

قدوس بازار ته لاړ او د غوا شیدې یې واخیستې (وپېرودې)، کور ته یې راوړې، خپلې میرمنې ته یې شیدې ورکړې او کلبی ته یې و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته به هم له خپلې مور سره د پیشونګرو په شیدو ورکولو کې مرسته کوئ، ځکه چې مور دې د کور په چارو کې ډېره بوخته ده.
کلبي ومنله او خوشحاله شو؛
د قدوس ښځې، لوښی (شیر چوشک) یې له شیدو ډک کړ او پیشونګرو ته یې په شیدو ورکولو پیل کړ.
یوه ته به یې لږې شیدې ورکولې، بیا به یې بل ته، تر دې چې ټولو پیشونګرو شیدې و خوړې او بېرته د اوړو کندو څنګ ته لاړل.
د کلبي مور خپل زوی ته و ویل:
پام کوه !
پیشونګري، تیره نوکان لري، هڅه به کوئ چې دوی نه به ځان لیرې ساتئ، ترڅو تا ژوبل او یا ونه غورځوئ.
کلبي ومنله چې پیشونګري به نه ځوروي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

پيشونګري ورځ په ورځ غټيدل (لوېدل) او نامنوني (خندونکي) کېدل، د کور ټولو غړو سره بلد شوو او ډېرى (زياتره) وخت به يې د کلبي شاته منډې وهلې او د هغه خوراکي شيان يې چې په لاس کې و، نيول او لوبې به يې و ر سره کولې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیشونګري لوی شول او ورو، ورو د هغه خواړو خوړلو سره بلد شول، کوم چې د کلبي کورنۍ خوړل.

د کلبي کورنۍ په مهربانۍ سره د دوی له پاره شیدې په یوه لوښي کې اچولې، پیشونګرو به په ګډه وڅښلې، وروسته به یې په هماغه لوښي کې خواړه وغورځول او پیشونګرو به په ډېره خوښۍ سره خوړل.

کلبي د دوی له پاره د اوبو یوه بل لوښی د تناره کوټې په کونج کې کېښود، ترڅو دوی د تندې په وخت کې ترې اوبه وڅښئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیشونګري، یو څه لوی او په زړه پورې شول، دوی تل د کلبي په څار کې ول، لومړی یې د هغه لاسونه لیدل او بیا یې د هغه پتلانه (پتلون) ته پورته کېدل، د هغه د پتلانه جېبونه به یې لټول، کوم خواږه یا د لوبې وسایل چې به د هغه په جیب کې و، اخیستل، خوړل یا به یې د هغوی سره لوبې کولې.

کلبي چې له لومړئ ورځې یې د هغې مور د پیشونګرو نه ډار کړی و، هغه به له پیشونګرو وېرېده ، پیشونګرو ته به یې لاس نه ور نږدې کوه، وېرېده چې هغوی به یې وغورځوي.

کله ناکله به هغه د پیشونګرو سره لوبه کوله او توپ به یې په مځکه غورځوه او پیشونګري به د توپ شاته منډې وهلې، توپ به یې یوې او بلې خواته غورځوه.

پیشونګري ورځ په ورځ لوېدل (غټېدل) ډیری ګاونډیانو او ملګرو به له قدوسه غوښتل چې دوی ته هم یو پیشونګری د ستانی له پاره ورکړی.
قدوس هم منله.
په پای کې، دوی یو ښکلې پیشونګری چې دهغوی د مور په څیر و، تر پاملرنې او تعلیم لاندې ونیو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

کلبی به هم ورسره لوبې کولې او کله ناکله به يې د چېرته تګ او وادو پر وخت له ځانه سره بووله او بيا به يې کورته راوړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلبي هم لوی شو او په ښوونځي کې دننه (شامل، داخل) شو،
نوي ملګري يې پيدا کړل.
ورځ په ورځ به يې له پيشو سره مينه لږېده.
همدا راز، هغه د جومات له ملا امام نه يې ديني زده کړې پيل کړی.
د ښونځي نه، وروسته به جومات ته ته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نامونی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماکسیم (بهرنی نوم دی) دوه سپیان درلودل او په پخلنځي کې یې د هغوی خوب له پاره ښکلي کارتنونه ایښی و، دوی ډېر ښه روزل شوي وو.
دوی ته د ماشومتوب څخه، تشناب ته د تلو او کموډ کارول ښوول شوي وو.

د دوی رنګ سپین و او د انګلیسي زات سپیو څخه وو، ماکسیم دوی په لوړه بیه اخیستي وو، او هر یو یې د زیږون پاڼه (سند، پاسپورت) او د خواړو کارتونه درلودل.

ماکسیم او د هغه میرمن نتاشا (د بهرنۍ میرمنې نوم) دوی ته د خپل مهال ویش سره سم خواړه ورکول، په بهرکې د سپي خواړه د انسانانو له خوړو څخه کم نه دي، د خوړو سربېره، حیوانات د انعام (جاېزې) بسکټونه لري چې د سپي انعام بسکټ په نامه یادیږي.
دا بسکویټ د هډوکو شکل (قواره) لري او بیه یې ۷۲ امریکایي ډالرو ته رسیږي.

ماکسیم په اونۍ کې یو ځل خپل سپي، تشناب کې د سپي شیمپو(شامپو) سره مینځل، د سپي څادر(ځان پاک) سره یې وچول او ویښتان به یې ږمنزول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپي به يې له کوره بهر نه پرېښودل، ځکه چې ښاروالۍ حق درلود که چېرې کوم سپی له کوره بهر وي، نو سمدستي به يې د کوڅه ډبو سپيو کمپ ته وړي.

وروسته به يې خاوند د پوليسو له لارې موندل کېږي او دوی به جريمه کېږي، که چېری دا مسله تکرا رېږي نو دوی به د سپي ساتلو واک څخه محرومېږي او يا جواز يې لغوه کېږي.

دوی سپي د محفلونو او ساتېرۍ له پاره وړل، او کله چې بيرته راستانه کېدل، دوی د خپل موټر په کارولو سره به يې بيرته کور ته راوړل.

دوی ماشومان نه درلودل او تل به يې له خپلو سپيو سره لوبې کولې، يو کال تېر شو، کوکری يې وزېږېد، هغه هم د مور او پلار په څېر سپين و.

ماکسيم د کوکري له پاره يو بل ښکلی کارټن واخيست او په پخلنځي کې يې کېښود، د سپي د کارټن رنګ سور، خو ډير ښکلی و او هغه په آسانۍ سره به په کې خوب کوی شو، او په کارټن کې به يې لوبې هم کوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوکرى لوى او نامنونى (خندونکى) شو، له پخلنځي ووت، د خوب کوټې په لور او وروسته په دالان کې منډې کولې، په توپ يې لوبې کولې او کله، کله به يې د پلار په اوږو کېناست او ځان به يې غورزاوه.

د خپل د پلار او مور غوږونه به يې راکش کړل او بيا به و تښتېد، خو مور او پلار به يې ورته په زغم (صبر) کتل او له دې کاره به يې منع کوه.

دوى کوکري ته جيک نوم ورکړ، نامنونى جيک به د کور دروازې ته، ته اود کور د دروازې څټ (شاته) به يې خوب کوه، کله چې ماکسيم او ميرمن يې له کاره راتله، جيک به هڅه کوله چې دروازه خلاصه کړي، خو د هغوى سره به کيلي وه او هغوي به په کيلۍ سره دروازه خلاصه وله.
جيک ډير هوښيار و او تل به يې د دروازې خلاصېدو ته کتل، چې څنګه دروازه د کيلۍ په واسطه خلاصيږى .
جيک غټ او ښکلى شو او نامنوني يې لس برابره ډيره شوه، د ماکسيم بوټان يې هم د پخلنځي د ميز ترڅټ (شا) وړل او پټول، کله، کله به يې د ټلوېزيون ريموټ له يوې کوټې نه بلې ته وړه او د تلويزيون چالانول يې هم زده کړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه ورځ یې په خپله خوښه ټلوېزیون چالان کړ او ورته یې وکتل.
ماکسیم تل ورته نصیحت کوه چې له کوره بهر مه وځه، په کور کې شور ماشور مه کوه ترڅو ګاونډیان د تا په اړه پولیس ته شکایت ونه کړي.

جیک په خپل کارتن کې لړ و او ډیری یې د خپل مور او پلار سره لوبې کولې. هغه خپل کارتن له پخلنځي څخه د اوسیدو خونې ته وخوځاوه، ځکه چې د اوسیدو(سالون) خونه کې ټلوېزیون او ځای لوی و، هغه د ماکسیم او میرمنې خبرې اورېدلې، هغه خورا هوښیار و، د خبرو کولو په موخه او د خپل خاوند په حرکتونو پوهېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه ورځ چې د ماکسيم مېرمن، په کرونا اخته شوې وه او په روغتون کې بستره وه، ماکسيم هم روغتون ته د خپلې مېرمنې ليدو ته ورغی، جيک چې ډېر هوښيار و، له وخته يې ګټه پورته کړه او د دروازې کيلۍ يې واخيستله او د دروازې خوا ته روان شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه کيلۍ په قلف (قفل) کی دننه کړه او د دروازه قلف یې خلاص کړ، بیا یې دروازه ورو، ورو خلاصه کړه تر ځو مور او پلار یې خبر نه شي چې هغه بهر تلی دی.

هغه له کوره و وت، ورو، ورو د عمومی زینې ته لاړ او له هغه ځایه ښکته شو. هغه د ودانۍ څخه بهر شو، هغه د لمړي ځل له پاره د زینو څخه ښکته شو.

کله چې د ودانۍ کوچني پارک ته ورسېد، شاوخوا یې وکتل، هیڅوک یا کوم ژوی نه لیدل کېده. هغه لاړ او د یوې ونې سیوري لاندې یې کښېناست او د خپل خاوند (مکسیم) د راتلو په انتظار شو.
یو ساعت تېر شو، ډېر تږی شو، پاڅېد او شاوخوا یې وکتل، چې د اوبو څښلو ځای پیدا کړي.

هغه ولیدل چې د ماکسیم د کور څنګ ته یو پوړیز کور دی، مخې ته یې په کوچني بڼ کې د اوبو نل (پایپ) دی، ډېر خوشاله شو او د نل خواته روان او ځان یې نل ته و رساوه.

هغه د خپلو پنډو(پنجو) سره نل خلاص کړ او په څښلو یې پیل کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته يې هڅه وکړه چې د اوبو نل بند کړي، خو پنجي يې لندې (لمدې) شوې او د نل بندول ورته آسانه کار نه و، نو شاوخوا يې وکتل څوک پيدا کړي چې مرسته ورسره وکړي، د اوبو نل بند کړي، خو څوک يې ونه ليدل.
ځکه چې هر څوک په خپل کار کې بوخت وې او هيڅوک په بڼ او کوڅو کې بې ځايه او ناحقه نه ګرځي.

هغه سوچ (فکر) وکړ چې دا به غوره وي چې غړ پورته کړي او يو څوک ومومي چې د هغه سره مرسته وکړي او د اوبو نل بند کړي، هغه په چيغې (غږا) پيل کړ.

په يو پوړيز کور کې يوه بوډا ښځه وه، هغه د ماښام په وخت د شپې له ډوډی وروسته له کوره وتله بيا بڼ ته روانېده، ناڅاپه يې د سپي غړ(غپا) واورېده او حيرانه شوه، چې سپی له کومه راغلی دی؟

کړکۍ ته نږدې شوه چې ويده ده او که په ويښتيا (بيداری) کې يې د سپي غړ اورېدلی دی؟
بڼ (باغ) ته يې وکتل چې هلته د اوبو نل ته نږدې (څېرمه) يو سپين کوکری دی او غاپي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه بېرته دالان (دهلېز) ته راغله او د سيمې ښاروالۍ ته زنګ و واهه، څو شېبې وروسته د ښاروالۍ مامورين له ځانګړو موټرو او ښکار دامونو سره و رسېدل.
بودۍ ښځه له کوره و وته او بڼ ته روانه شوه، د ښاروالۍ مامورينو په تېزۍ (چټکۍ) سره کوکرۍ ونيو او په خپل موټر کې يې وغورځوه.
بيايې له ښځې پوښته وکړه:
تا ولې کوکرۍ بهر پرېښود؟
هغې و ويل:
کوکرۍ زما نه دی.
په کور کې ويده وم چې ناڅاپه (نا ببره) مې د سپي غږ واورېد او له خوبه ويښه شوم، کړکۍ ته نږدې لاړم ګورم چې کوکري د اوبو نل پرانستی او غاپي!
پرېکړه مې وکړه چې:
د ښاروالۍ مامورينو ته زنګ و وهم، په همدې وخت کې پوليس هم را ورسېدل او د ښځې خواته نږدې شول.
پوليسو و ويل:

که څوک د کوکري په اړه پوښتنه وکړي؟
مهرباني وکړئ !
ورته و واياست چې د ګاونډ پوليسو ته راشي.
ميرمن ومنله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

پولیس خپل مرکز ته لاړل.

یو ساعت تېر شو، ماکسیم کور ته راغی، هغه ولید چې د کور دروازه خلاصه ده، په چټکۍ سره کور ته ننوت او خپل سپي یې ولیدل، هغه فکر وکړ چې جیک هم په کور کې دی، هغه د سیمې پولیسو ته زنګ و واهه او د قضیې په هکله یې پو لیسو ته لنډ معلوات وړاندې کړ.

پولیسو ورته لارښوونه وکړه چې هیڅ شی ته به لاس نه ور وړي، پولیس ډیر ژر راو رسیدل او په کور کې یې پلټنې پیل کړې.

د دروازې عکسونه اخیستل یې پیل کړل، ویې لیدل چې دروازه دننه خوا خلاصه شوې ده.
پولیسو له ماکسیم څخه وپوښتل:
په کور کې څوک و؟
هغه ځواب ورکړ:
هیڅوک نه ول.
وروسته یې وپوښتل:
ایا تاسو چا ته کیلۍ ورکړی چې ستاسو د سپیوساتنه وکړي؟
ماکسیم ځواب ورکړ:

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه!
هيڅا ته!
وروسته پوليسو و پوښتل:
تاسو څومره سپي لري؟
ماکسيم و ويل:
دوه لوی سپي او يو کوکری لرم.
پوليسو و ويل:
سپيو ته دې غږ کړئ!
ماکسيم سپيو ته غږ کړل او دواړه سپي راغلل،
پوليسو وپوښتل:
ستاسو کوکری چيرته دی؟
هغه و ويل:
په کور کې دی، هغه ځان ته پام کوي، ځکه چې هغه ډير هوښيار دی.
پوليسو و ويل:
راځئ چې يوځای يې ولټوو.
هر څومره چې هغوي کوکری و لټاو، هغه يې ونه موند.
وروسته پوليسو ما کسيم ته و ويل:
نن ورځ د ښاروالی کسانو(خلکو) ستاسو ودانی ته خبرمه يوه نامنونی سپين کوکری نيولی دی، کوم يې چې د کوڅه ډبو سپيانو کمپ ته ليږدولی، موږ فکر کوو چې دا ستا سپين کوکری (جيک) دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماکسیم ډیر خپه شو.
پولیسو ماکسیم ته و ویل:
مهرباني وکړئ د خپلو سپیواسناد وښایاست.
ماکسیم پولیسو ته د سپیو اسناد وښودل، پولیسو ورته و ویل:
ایا تاسو غواړئ جیک بیرته، کور ته راوړئ؟
هغه و ویل:
هو!
کوکری پر ما او میرمن مې ډیر ګران دی.
د پو لیسو قوماندان و ویل:
مهرباني وکړئ د هغه کارت واخلئ.
موږ کولی شو د کوڅه ډبو سپیو کمپ ته لاړ شو.
ماکسیم د جیک کارت واخیست او د موټر په سوچبورد کې یې کېښود او هغه موټر پخپله چالان او د پولیسو د کاروان څټ (شاته) روان شو.

کمپ له ښار څخه لیرې و، د ښار له مرکز څخه دوه ساعته لیرې و، دوی د کوڅه ډبو سپیو د کمپ مرکز ته ورسیدل.
پولیسو د ماکسیم سپي په اړه له چارواکو سره خبرې وکړې او دوی د ماکسیم له پاره د اصولو دوې فورمې ورکړې، وروسته له دکولو یې د پولیسو دفتر ته وسپارې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په فورم کې دوه مهم موضوعات وو:
۱- د جريمې ورکول
۲- د موضوع تکرار، نه کول
د دويمې فقرې په صورت کې د سپي د ساتلو ټول امتيازات به له ماکسيم او د هغه له مېرمنې څخه اخيستل کېږي او د هغوی سپي به نورو مينه والو ته په وړيا توګه ورکول کېږي.
ماکسيم له جيب څخه قلم راو ويست او فورمه يې ډکه او لاسليک کړه، د ښاروالۍ مامورين ماکسيم د جک د تسليمېدو په موخه لوی هنګر ته بوته او هغه سپی يې وښود چې نن نيول شوی و.
هغه خپل سپي ته غږ کړ:
جيک!
جيک!
جيک منډه کړه او د ماکسيم غېږ کی ځان واچاوه، هغه په خوښۍ سره جيک کلک کړ.

چارواکي پوه شول چې سپی د ماکسيم پورې اړه لري، بيا يې عمومي دروازه خلاصه کړه او ماکسم کارټن دننه او کوکری يې په کارټن دننه کېښود او د کارتن پورتنۍ برخه يې خوندي کړه. کارټن يې واخيست او د موټر ډاله (ټولبکس) کې يې کخيښود او ډاله يې بنده کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه د کوڅه ډبو سپیو د کمپ له مسوولینو، سیمه ییزو پولیسو څخه مننه وکړه او کور ته روان شو.

کله چې ماکسیم کور ته ننوت، سپیو منډې کړې او هغه ته نږدې شول، دوی هم په جیک ډیر په غوسه شول، ماکسیم کارتن په دالان کې کېښود او خلاص یې کړ. جیک خپل سر او دوه لاسونه د کارتڼ څخه راو ویستل او لومړی یې له مور څخه بخښنه وغوښته، مور یې بخښنه وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه په ډیر شرم او خجالت سره له کارتنه ووت او وروسته یې له خپل پلار څخه بخښنه وغوښته او بیا ماکسیم ته لاړ، د هغه پښې یې ښکل کړې او ژمنه یې وکړه چې په راتلونکي کې به له اجازې پرته هیڅ ځای ته نه ځي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نامنونی پرانګوری

(c) ketabton.com: The Digital Library

مقصود د کابل ښار په يو کوشني کور کې اوسېده، هغه په خپل کور کې يو سپين او ښکلی قاز (غاز) ساتلی و کوم چې دوه بچيان يې درلودل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نامنوني ژوي

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی هم سپین او ښکلي وو.
مقصود، هره ورځ به کار ته له تلو مخکې لومړی قازانو ته دانه او اوبه ورکولې، بیا به یې موټر سایکل له کوره ایسته او خپل کار ته به روان کېده.

هغه د کابل د منډیو په بازار او د میوند سړک په اوږدو کې له یوه ځای څخه بل ځای ته مالونه لېږدول (رسول، انتقا لول) او هره ورځ به یې له ګټلو پیسو څخه د سودا او وچې ډوډۍ په اخیستلو کې ترې ګټه اخیسته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

هغه یوه ښځه او پنځه ماشومان درلودل.
مېرمن يې نالوستي (بی زدکړی، بی سواده) وه او ماشومان يې کوچني وو.

د هغه مشر اولاد چې نجلۍ وه، د ښوونځي په دويم ټولګي کې زدکړې کولې، غوښتل يې چې له ښوونځي څخه فارغه (خلاصه) شي، بيا په پوهنتون کې زده کړې وکړي او د کور په چارو کې د خپل پلار او مور سره مرسته وکړي.

مقصود به سهار له خوبه پاڅېده او له لمانځه وروسته به يې د سهار چای څښه، کوم چې مېرمنې يې د شپې په ترموز(د چای لوښی) کې پخې (دم) کړې و، تر څنګ به يې وچه ډوډۍ او يوه کاچوغه (قاشقه) بوره هم پيالې ته اچوله او بيا يې چای څښه.
د چای څښلو نه وروسته به کار ته روان شو.
د هغه کور، کرايي و.
مقصود به د مياشتی ۲۰۰۰ افغانی د کور خاوند ته ورکولې.
د کور څاه هم وچه وه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځې يې خپلو دوو لويو ماشومانو سره، په ورځ کې دوه ځله د جومات له څاه څخه اوبه راوړي، کوم چې د دوی کور ته نږدې موقعيت در لود.
يوه ورځ د کافروشې له کوڅې تېرېده چې خپل ملګری يې وليد.
د هغه نوم خانو و.
هغه د قدوس د ماشومتوب ملګری و، دوی په لومړني ښوونځي کې ټولګيوال وو او له کورنيو جګړو وروسته دواړو ونشو کولی، ښوونځي ته دوام ورکړئ.
يو بل ته يې سلامونه او غېږې ورکړې او د يو بل د حاله يې پوښتنې وکړې.

د هغه د ملګري ورځ هم ښه نه وه، هغه په پنجره (قفس) کې مرغۍ پلورلې او د خپلې کورنۍ ملاتړ يې کوه.
خانو له مقصوده وپوښتل:
تاسو په څه بوخت ياست؟
مقصود ځواب ورکړ:
زه يو زوړ موټرسايکل لرم او په هغه کار کوم.
د خدای شکر دی!
زه د حلالې ډوډۍ يوه برخه ترلاسه کوم او له خپلې کورنۍ سره يې خورم.
خانو و پوښتل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاسو د ملګرو ملتونو له مرستو څخه راضي یاست؟
هغه ځواب ورکړ:
نه!
کومه مرسته؟
هر څه بډایه خلکو ته رسیږي، هیڅوک د بې وسه خلکو په غم کې نه دي.
هغه آه و ویست؛
و یې ویل:
په بشپړه توګه همداسې ده.
ما هیڅکله هم نه دي ترلاسه کړي.
خدای دې زموږ سره مرسته وکړي.
مقصود و ویل:
آمین!
د دوی خبرې، اترې روانې وې، خانو د خپل ملګري له پاره چای وغوښت له دوکاندار څخه یې یوه تشه بوشکه واخیسته او پنجرې (قفس) ته څېرمه یې کېښوده، خپله پخوانۍ زوړ پټو(څادر) یې پر سر کېښود او مقصود ته یې و ویل:
کېښنه!
اوس سمه شوه.
قدوس کښېناست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خانو له زاړه او تور لوښي نه چای پیاله کې واچوه، پیاله یې قدوس ته وړاندی کړه او هغه ته یې و ویل:
دا دی، چای واخله چې دمه دې جوړه شي.

مقصود د چای پیاله واخیسته، پوه پوه یی کړه او په څښلو یی پیل کړ.
خانو خپل جیب ته لاس کړ او د محلي خوږې (شېریني) یوه ټوټه یې وموندله او خپل ملګري ته یې ورکړه چې له چای سره یې و خوري.

خانو خپلې خبرې ته دوام ورکړ او ویې ویل:
څو ورځې وړاندې یو ځوان هلک له کوم ولایت څخه یو پړانګوری د خرڅلاو له پاره راوړی و، چې هیچا له ویرې نه اخیست، ځکه چې د وحشي ځناورو(ژویو) لکه: زمری، پړانګ، ګیدړ او لیوه، ساتل څه آسانه کار نه دی، که هر څومره د سړی سره لوی شي، بیا هم له انسانانو سره مینه نه لري او کله چې غوسه شي، پر انسانانو برید هم کوي.
مقصود وپوښتل:
آیا په پای کې یې هغه وپلورل شو یا یې له ځانه سره بېرته یووړل؟
خانو و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

ما ورته و ویل:
۱۰۰۰ افغانۍ یې اخلم.
ډېر یوخوا او بله خوا لاړ، هېڅ یې د اخیستو جرأت ونه کړ، څو څو ځله یې ماته راغی چې ډېرې پیسې راکړې، تاته به یې درکړم.
ما و ویل:
زه له دې څخه زیاتې پیسې نه لرم او له بلې خوا هغه د شیدو خوړلو په حال کې دی.
کله چې غټ شي نو په یوه کیلو غوښه هم نه شي مړېدای!
په پایله کې، هغه ما ته پړانګوری را کړ.
ماښام مې هغه کور ته یوړ،
مېرمن مې په غوسه شوه او ویې ویل:
موږ د ځان له پاره ډوډۍ نه لرو، موږ د پړانګوري له پاره شیدې او غوښه د کوم ځایه ترلاسه کړو؟
تر ټولو مهمه خبره داده چې:
پړانګوری به لوی شي او کېدای شي زموږ ماشومان یا ګاونډیان ژوبل او یا وډالړي.
خانو و ویل:
دا رېښتیا ده، زه هڅه کوم چې هغه په یو چا وپلورم.
دا هم یو شوق و، او خپل ملګري ته یې و ویل:
ته څنګه!
د پړانګوري شوق لرې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه و ويل:
هو!
زه خو شوقي يم،
که ته نشئ کولی هغه وساتې، ما ته يې راوړئ.
زه به هڅه وکړم چې هغه وساتم.
قدوس زياته کړه.
زه په کور کې قاز هم لرم او ښه پالنه يې کوم.
مقصود، خانو ته د سودا پيسې ورکړې او ورته يې و ويل:
لاړ شه هغه ماته راوړه!
خانومقصود ته و ويل:
ته دلته کښينه، زه به کور ته لاړ شم، ډېر ژر به بېرته راشم او پرانګوری به درته راوړم.
قدوس و ويل:
سمه ده؛
پوه شوم!
بيا خانو غږ کړ:
که څوک د دغو مرغانو(الوتونکو) د بيې پوښتنه وکړي،
يو مرغه له ۳۰۰ افغانيو لږ نه دی.
مقصود و ويل:
سمه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خانو کور ته لاړ او یو ساعت وروسته، بیرته راستون شو، پړانګوری یې د غوړیو په کارتن کې اچولی و او مقصود ته یې وسپاره.
خانو په خپل زړه کې و ویل:
خدایه شکر!
چې د پړانګوري د جنجال(غم) نه خلاص شوم.
هغه ژمنه وکړه چې:
په راتلونکي کې به داسې بی ځایه شوقونه ونه کړي.

مقصود پړانګوری کورته یوړ، کله چې میرمن یې کارتن ولید نو ډیره خوشحاله شوه او سوچ (فکر) یې وکړ چې د کور سودا یې راوړې ده.
مقصود کارتن په ځمکه کېښود او میرمن یې د کارتن خوا ته راغله.
مقصود و ویل:
په کارتن کی سودا نه ده.
مېرمنې یې وپوښتل:
نو څه دي؟
مقصود و ویل:
پړانګوری دی.
مېرمن یې و پوښتل:
دا دې چیرته ترلاسه کړ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

هغه و ويل :
ما دا له خپل ملګري څخه اخيستی، کوم چې په کاه فروشې کې د مرغيو د خرسلاو پنجره (قفس) لري.
ښځې وپوښتل:
په څو افغانۍ دې اخيستی دی؟
هغه و ويل :
۱۰۰۰ افغانۍ.
ښځې و ويل:
اې زما خدايه!
موږ د ځان له پاره ډوډۍ نه لرو، موږ به دا خطرناک پړانګوری چيرته او څنګه و ساتو؟
مقصود و ويل:
اوس مې يو شوق کړی دی.
سړی شوق ته نه پرېږدې؟
ميرمن يې ماشومانو ته و ويل:
هڅه وکړئ چې پړانګوري ته نږدې نه شئ، ځکه چې ، کېدی شي تاسو ژوبل کړي.
ماشومانو و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

سمه ده!

مورې!

مور پړانګوري ته، نه نږدې کېږو.

ماشومان، کوره ته ننوتل او مقصود د قاز کور ته نږدې شو، او پړانګوری یې په یوې ټوکرۍ کې د قاز د کوټې خوا سره کېښود تر څوچې، په یوه وخت کې دواړو ته خواړه او اوبه راوړی و همدا راز یې سوچ کوه چې پړانګوری له کوښني والي نه د قاز، د بچیانو سره بلد او عادت کړي.

هغه له کوره و وت او له نیم ساعت وروسته یې د پړانګوري له پاره یوه اندازه شیدې او کور له پاره وچه ډوډۍ راوړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډوډۍ يې خپلې وړې لورته ورکړې، د کور څخه يې يو زوړ لوښی را و ويست، شيدې يې په کې واچولې او د پړانګوري مخې ته يې کېښودې.

پړا نګوري هم شيدې وڅښلې، مقصود ته يې وکتل او د قاز کور ته نږدې شو او هلته يې سپلت و واهه.
پړانګوری، ورځ په ورځ لوېده، د مقصود او قاز بچيانو سره يې لوبې کولې.

يوه ورځ پړانګوري خپلې ټوکرۍ نه و وت او د قاز بچيانو په لور يې منډه کړه.
پړانګوري غوښتل چې د قاز بچيانو سره لوبې وکړي.
د قاز بچيان د پړانګوري څخه ډاريدل او نه يې غوښتل چې د پړانګوري سره لوبې وکړي.
پړانګوری د قاز بچيانو شاته منډه کړه، خو د قاز بچيانو ځانونه، په خپل کور کی پټ کړل.
پړانګوری د څو دقيقو له پاره د قاز د کور په څنګ کې پټ شو تر څو چي د قاز بچيان بهر را و وزي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې د قاز بچیان بهر شول، هغه بیا د هغوی شاته منډه کړه.
د قاز بچیان له خپلې مور څخه ډېر لېرې وو، کله چې د قاز بچیانو ته پړانګوری نږدې شو، نو قاز منډه کړه او پړانګوری یې په مشوکه و واهه.
پړانګوری خپلې ټوکرۍ خواته روان شو.
د شپې ناوخته وه، مقصود کور ته راغی، لومړی یې د پړانګوري ټکرۍ ته ورغی او ویې لیدل چې پړانګوری، نشته، بیا یې شاوخوا وکتل، ګوري چې د قاز د کوټې څنګ ته ویده دی.

بیا یې په زړه کې و ګرځید چې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

پړانګورې و تړي، تر څو د قاز بچيانو ته نقصان و نه رسوي.

هر لوري ته يې وکتل خو کومه رسۍ يې پيدا نکړه.
هغه پريکړه وکړه چې پړانګورې خوشې پريږدي او سبا به د منډه يې څخه يوه پياوړې رسۍ واخلي.
سهار شو؛
لمړی منډوي ته لاړ ترڅو يوه پياوړې رسۍ واخلي او پړانګورې پرې وتړي،
سهار وختی و، هټۍ تړلې وې،
هغه بيرته راستون شو، چای يې و څښه، لږ وروسته يې موټر سايکل واخيست او خپل ورځني کار ته لاړ.
له کوره د وتو په وخت کې خپلې مېرمنې ته و ويل:
پړانګورې خوشې دی، پام کوه چې ماشومان و نه غورځوئ.
مېرمنې يې و ويل:
تا مور. ته غم راوړی دی.
سمه ده،
زه هغه کوم چې ماشومان د کور وتلو څخه وساتم.
ته ژر لاړ شه، رسۍ راوړه او پړانګورې ټينګ وتړه.
هغه لاړ او ميرمن يې د کوڅې دروازه وتړله.
څو شيبې تېرې شوې او فضا ارامه شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پړانګوری له خپل ځای څخه پاڅېد او د قاز د بچیانو شاته یې منډه کړه.
د قاز بچیانو منډې کړې او خپل کور ته ورغلل، پړانګوری په غوسه شو او خپل لاس یې د قاز کور ته د ننه کړ او د قاز بچی یې راو ویست.
په همدې وخت کې د قاز بچي غږ کړ:
مور!
مور!
مور یې منډه کړه، ویې لیدل چې پړانګوری د هغې بچی یې په منګلو کې نیولی دی.
پړانګوري پسې منډه کړه او هغه یې په مشوکې او پښو سره و واهه، هغه هم د قاز بچې پرېښود.
په همدې وخت کې د مقصود مېرمن خبره شوه او د قاز د کور په لور روانه شوه.
هغه هم د پړانګوري د مخنیوي له پاره یوه لښته واخیسته.
پړانګوری و ډار شو او شاو خوا یې و کتل تر څو چیرته پټ شي، مناسب ځای یې و نه موند بیا یې دروازی خواته منډه کړه، دروازه لږه خلاصه وه، هغه تر دروازې و وت ، د مقصود موټرسایکل ته پورته شو او په کونج کې کخښیناست.
د قاز بچی په ژړا شو، ځکه وزرونه یې زخمي شوي ول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې قاز خپل بچی ټپي ولید، هغه هم دروازی خواته منډه کړه او و وته.
ګوري چې پړانګوری موټر سایکل ته پورته شوی دی، هغه هم ورپسی پورته شوه او پر پړانګوري یې ګذارونه پیل کړل.
پړانګوري خپل ځان د موټرسایکل په یوه کونج کې نیولی و او ببښنه یې غوښتله.
هغه ویل:
ما غوښتل له هغه سره لوبې وکړم.
خو ستا بچي وېرېدل او له ماسره یې لوبه نه کوله.
قاز و ویل:
ته نه شرمیږې چې زما له بچیانو سره لوبې کوې؟
هرڅوک باید د خپل همزولي او جنس سره سم لوبې وکړي.
هغه یو ځل بیا پر پړانګوري برید وکړ.
د مقصود ښځې چې په لاس کې یې یوه لښته وه ویې غوښتل چې پر پړانګوري برید وکړي، خو ویره یې درلوده چې د قاز د بچي په څیر، ټپي نه شي او بیا به د خپل میړه په جنجال کې پاتې شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې مقصود کوځې ته ورسېد، ګوري چې د هغه په موټر سايکل کې د قاز او پړانګوري تر منځ جګړه روانه ده،
مېده يې کړه چې هغوي سره جلا کړي، مګر قاز ډېر په غوسه و او نه يې غوښتل چې له پړانګوري لرې شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

قدوس د مرستې له پاره کور ته د ننه شو،
د مقصود مېرمن کوخې دروازې ته ورغله او ویې ویل:
هله!
ژر سه هغوی خلاص کړه.
هغه و ویل:
راشه !
له ما سره مرسته وکړه.
هغې و منله او منډه یې کړه،
بیا یې و ویل:
ژر سه پړانګوری و تړه.
مقصود و ویل:
وګوره!
قاز ملامت دی،
وګوره!
په موټر سایکل کې هم پر پړانګوري برید کوي.
مېرمنې یې و ویل:
نه!
پړانګوری ملامت دی، هغه د قاز بچی ټپي کړی او وزرونه یې په وینو لړلي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مقصود د موټرسايکل څنګ ته ورغی او د قاز له وهلو څخه يې پړانګوری وژغوره او رسۍ يې ونيوله، هغه يې وتاړه.
وروسته قدوس د قاز بچی واخيست او وزرونه يې پاک کړل او د ماشومانو پوډر يې پر زخمونو وپاشه.
ډېر غمجن شو، په سوچ کې ډوب اوله ځانه سره يې و ويل:
ما څه غلطي وکړه.
که پړانګوری، لوی شي، کېدای شي زما ماشومان هم وغورځوي او ټپي يې کړي.
هغه کوټې ته لاړ.
د هغه ماشومان هم ډېر وېرېدلی وو.
خپلې ميرمنې ته يې و ويل:
کار ته د تلو د مخه يو څه راوړه، زه به وروسته خپل ملګري ته لاړ شم چې د حل لاره و مومي.
چای يې وڅښې او موټر سايکل يې واخيست او له کوره و وت.
هغه په ژور فکر کې و او په خپله تېروتنه پوه او ډېر پښيمانه و.
په موټرسايکل کې يې يو څه سامان کېښود او د مال خاوند هم د هغه ترڅنګ کخښيناست.
هغه د نوي کارټې په لور حرکت وکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه لږ حرکت وکړ، نږدې و چې د موټر سره ټکر شي.
د بار خاوند ورته و ویل:
ته څه کوې؟
په څه فکر کوې؟
نږدې وه زه دې وژلی وم!
هغه د پړانګوري د ساتلو کیسه په لنډه توګه بیان کړه:
بار والا و ویل:
تا ډېره غلطي کړی ده.
مقصود ته یې و ویل:
خلک وايي:
په پای کې، د لیوه بچې لیوه وي،
که هغه د یوکس (چا) سره لوی هم شي.
هغه زیاته کړه:
وحشي ژوي، هیڅکله له انسانانو سره دوستي نه کوي.
مقصود بار والا ته و ویل:
هو!
د حل لاره څه ده؟
هغه ځواب ورکړ.
اوس د فلم لمړی برخه ده، غوره ده چې دا په یو چا وپلورې یا ژوبڼ ته یې وسپارې.
مقصود و ویل:
ستا نظر سم (صحیح) دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو!
ما په ۱۰۰۰ افغانیو اخیستی دی.
بار والا و ویل:
زه یو سوداګر یم.
که د ورځې شیدې په ۵۰ افغانۍ وپېرې او بیا غوشه، دا به په یوې میاشت کې ۱۵۰۰ افغانۍ شي.
هرڅومره چې هغه لوی شي، هومره یې مصرف (خرچه) ډېرېږي او خطرناک کېږي.
اوس چې یې د قاز بچی، ټپي کړی دی، هغه ستا ماشومان هم ټپي کولی شي.
هغه و ویل :
زما ستا خبرې ډېرې خوښې کړې، زه به یې حل کړم.
دوی خبرې وکړې او هدف ته ورسېدل، بار والا و ویل:
د دې هټۍ تر څنګ ودرېږه!
هغه د هټۍ تر څنګ ودرېد بار والا خپل زوی ته غږ کړ.
زویه!
راځئ چې بارونه کښته کړو.
هغوی بارونه کښته کړل او ټاکلی فیس یې قدوس ته ورکړ.

مقصود خدای پامانی و اخیسته او د کور په لور روان شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه خپل موټرسايکل د سړک په غاړه کې ودراوه او د کاه فروشي کوڅې ته لاړ.

هغه خپل ملګري ته لاړ او خپله کيسه يې ورته وکړه.
ملګري يې وارخطا شو او ويې ويل:
دا ښه شوه چې بلا وه او برکت يې نه و.
دا ښه ده، چې ستا ماشومان يې نه دي ټپي کړي!
خانو و ويل:
زه څه کولای شم؟
مقصود و ويل:
ښه به وي که تاسو ما سره د هغه پلورلو کې مرسته وکړئ.
هغه مقصود ته و ويل:
ته دلته کښېنه!
زه به لاړشم او له هټۍ والو نه به پوښتنه و کړم.
مقصود د مرغيو پنجرې (قفس) ته نږدې کښيناست او خانو د کوڅې ختيځ لوري ته روان شو.
خانو د خپل ملګري هټۍ ته ننوت او د پړانګوري د خرڅلاو پوښتنه يې وکړه.
هټيوال و ويل:
اوس هيڅ پيرودونکي نشته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

ځکه چې خلک د ډوډۍ په غم کې دي، چا چې دا کارونه کول، ټول له هيواد څخه تښتېدلي دي.
خانو بيرته ستون شو.
خانو د هټيوال خبرې مقصود ته نکل (نقل) کړې.
مقصود ډېر په غوسه شو او موټرسايکل ته ورغی،
موټرسايکل يې چالان او کور ته روان شو.
د کور دروازه يې ټک ټک کړه.
ښځې يې دروازه خلاصه کړه او ويې پوښتل:
خيرت خو به وي؟
ته ولې وختي راغلې؟
هغه و ويل :
زه ډير انديښمن يم، نږدې و چې له موټر سره ټکر کړم.
مېرمنې يې و ويل:
شکر دی چې په خير تېر شو.
ته اوس، څه پريکړه کوئ؟
هغه و ويل:
زه پړانګوری نيسم او ژوبڼ ته يې وړم.
هغه موټرسايکل نژدې ودراوه، پړانګوری يې موټرسايکل ته پورته او بند يې کړ.
وروسته له کوره و وت او ژوبڼ ته لاړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه د ژوبڼ دروازې ته نږدې شو او موټرسایکل یې ودراوه او د دروازې له ساتونکي یې وغوښتل چې د ژوبڼ له مدیر سره و ویني.
پیره دار د ژوبڼ مدیر ته زنګ و واهه او د مقصود په اړه یې معلومات ورکړ.
د ژوبڼ مدیر پیره دار(ساتونکي) ته و ویل:
اجازه ورکړئ چې دننه شي.
هغه دننه شو،
بل ساتونکی نږدې ورغی او ویې ویل:
موټرسایکل په کونج کې پارک کړئ او د ژوبڼ مدیر ته انتظار وکړئ.
موټرسایکل یې په ټاکلي ځای کې ودراو، او تر ونې لاندې یې د ژوبڼ مدیر ته انتظار شو.
څو دقیقې تېرې شوې وې چې د ژوبڼ مدیر هغه ته راغی او د پړانګوري په اړه یې وپوښتل.
هغه قضیه له پیل څخه تر پایه تشریح کړه.
د ژوبڼ مدیر پوه شو چې ریښتیا وایي.
بیا یې پوښتنه وکړه؟
آیا تاسو غواړئ چې په ژوبڼ یې وپلورئ؟
هغه و ویل:
هو ښاغلیه!
که کېږي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوبڼ مدیر وخندل او محاسب ته یې و ویل:
مهرباني وکړئ د دې هدف له پاره ۱۲۰۰ افغانۍ ورکړئ.
۱۰۰۰ افغانۍ د پړانګوري له پاره، د لارې کرایه سل افغانۍ او د شیدو له پاره ۱۰۰ افغانۍ چې هغه نن اخیستې دي.

مقصود، پړانګوری د ژوبڼ ساتونکو ته وسپاره او پیسې یې د محاسبې څخه واخستې.
دژوبڼ ساتونکو پړانګوری د نورو پلانګورو سره خوشې کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مقصود ډېر خوشحاله شو او د موټرسایکل په لور روان شو.
موټرسایکل يې چالان او د کور په لور روان شو.
په لاره کې يې و ویل:
خدايه!
شکر!
چې زه له دې جنجال څخه خلاص شوم او په راتلونکې کې به دا ډول غیر ضروري شوقونه و نه کړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

اخځوک

يوازې انځورونه په ځير(دقت) سره د انټرنټي سايټونو په مرستې سره يو ښان، اخيستل شوي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د چاپ شويو کتابونو لېست

۱. معماری افغانستان
۲. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری
(بخش شفاخانه ها)
۳. راهنمود طلايي
(برای اساتید انستیتوت های تخنیکي و ساختمانی افغانستان)
٤. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد اول
٥. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد دوم
٦. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش اداری)
۷. معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)
۸. معماری شهر کابل (بی بی مهرو)
۹. افغانستان در قرن تکنالوژی
۱۰. زونبندی اقلیم و زلزله افغانستان
۱۱. صدقه جاریه/ دنیای انجینری
۱۲. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد اول (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۱۳. داستان حقیقی با مقیاس معماری
١٤. فرار از کشور- با تصاویر مستند
١٥. نقش دانشمندان مسلمان در فن معماری و مهندسی
١٦. پخسه در افغانستان
۱۷. بنیا نگذاری اولین مساجد توسط افغانها در آسترلیا
۱۸. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد دوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

۱۹. منار جام - الهامی برای قطب منار
۲۰. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد سوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۲۱. جام یا کلیان (کلان)
۲۲. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد اول
۲۳. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد دوم
۲٤. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد سوم
۲۵. چېر ته چې قانون نه شته (ګډوډي د افغانستان په معمارۍ کې)
۲٦. مډرنه جوما تونه ,, پخوا او نن ،،
۲۷. هله جور کو (نی پخسه – مقاوم زلزله)
۲۸. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مساجد)
۲۹. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مکاتب)
۳۰. هنر و صنعت چوب در مرادخانی
۳۱. هنر و پیشه حکاکې - زرگری در مراد خانی
۳۲. هیچ (چهل داستان واقعی)
۳۳. معماری اصیل شهر کابل
(تشریح مورخ ۱۷ ماه میزان سال ۱۴۰۱ پوهنتون پولی تخنیک کابل)
۳٤. ۴۰- چهل
۳۵. مجنون او ګلچین (ناول په پښتو ژبه)
۳٦. در جستجو (ناول به زبان دری)
۳۷. تفاوت ها تفاوت می آورد (کتاب تصویری)
۳۸. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد اول)

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

۳۹. برف ها آب میشود
٤۰. رسم و تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد سوم
٤۱. آرزو و امید (ناول به زبان دری)
٤۲. بوډا ښکاري (داستان په پښتو ژبه)
٤۳. نامنوني ژوي (ټوکي، شوخ، مسخره)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د چاپ لاندې کتابونو لېست

۱. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد دوم)
۲. حیوانات شوخ
۳. په اسلامي نظام کې ودانیز پرمختګ
۴. د افغان الک او آذري جلۍ مینه
۵. د ژرنده ګړي ماما مینه
۶. د اسلامي معمارۍ پیل
۷. د شپیلۍ مېنه (مه ېنه) په کچه ګړۍ کې
۸. سرغندوی (ناب، مشهور) پوډري
۹. لیونی لېوه
۱۰. بې زده کړې پوی
۱۱. شپنه ادې
۱۲. کوشنۍ سوداګره
۱۳. سپین کارغه
۱۴. سور تنور
۱۵. خړه بیزو
۱۶. بندي مرغه
۱۷. توده برستن
۱۸. د ژوند پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

د امکان او وخت په صورت کې

۱. پخسه در افغانستان (به زبان انگلیسی)
۲. تاریخ معماری افغانستان
۳. حویلی های آسمان خراش
٤. ارتباط گذ شته، حال و آینده در معماری
٥. استعداد، سرعت و اقتصاد در معماری افغانستان
٦. شیطان چراغ
۷. خاطره ها

(c) ketabton.com: The Digital Library

Funny Animals

Written by:
Architect PHD
Hashmatullah Atmar
December 2023/Janury-2024

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library